

ANILINEVERGIFTIGING.

Naar aanleiding van de thans voorkomende gevallen van anilinevergiftiging door middel van schoenkleursel, zij het mij vergund er op te wijzen, dat ook hier „niets nieuws onder de zon is”. In het leerboek van OLLIVER „Diseases of occupation” verscheneu in het jaar 1908, vindt men de volgende passage: „Het heeft dikwijls de aandacht getrokken, dat plotseling — vooral bij jonge kinderen — ernstige en alarmeerende ziekte-verschijnselen zich ontwikkelen, waarvan de oorzaak langen tijd duister bleef, maar waarvan nu bekend is, dat zij gelegen is in het gebruik van een vloeistof, welke rijkelijk anilineolie bevat, voor het polijsten van de bruin-gekleurde schoenen en laarzen, zooals zij tegenwoordig gedragen worden. Kinderen, die met de kindermid wandelden, werden snel blauw en cyanotisch in het gelaat, benauwd, vertoonden een uitgesproken spierzwakte en dit alles werd gevolgd door sufheid en slaapzucht. De verschijnselen kunnen soms zeer dreigend zijn en de patiënten een ernstig ziektebeeld vertoonen als gevolg van de vergiftiging van het bloed. Frissche lucht is tenslotte het beste geneesmiddel”.

Zoolang er geen wettelijk toezicht bestaat op den verkoop van voedingsmiddelen, toiletartikelen enz., zullen herhalingen van dergelijke vergiftigingsgevallen niet uitblijven. Hier behoeft van kwade trouw of slordigheid bij de fabrikanten niet eens sprake te zijn. Onkunde der fabrikanten kan zeer goed in het spel zijn. De fabrieken, waar schoensmeersel, kachelglans enz. bereid worden, zijn meest van zeer eenvoudigen aard en eischen allerminst veel deskundige leiding. Dit wreekt zich met heftige vergiften, als de aniline, toluideen en derivaten, welke buitengewoon snel langs de normale huid geresorbeerd worden. Anilinevergiftiging behoort tot de veelvuldig voorkomende vergiftigingen in de ververijen en de chemische industrie; als een der gewone oorzaken wordt genoemd, het bemorsen der kleeding met aniline. Door mij zelf werd waargenomen een uitgesproken cyanose, een kwartier na het penseelen van een kleine hoeveelheid toluideen op de huid.

Dergelijke gevaarlijke vergiften eischen een wettelijk toezicht, om te voorkomen dat slachtoffers vallen, want al komen de patiënten een ernstige vergiftiging te boven, dan zijn naziekten niet zeldzaam.

Amsterdam, 10 September 1912.

L. HEIJERMANS.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Ongevalsangiften in Augustus 1912.

In de *Nederlandsche Staatscourant* 1912, n°. 210 is opgenomen het maandelijksche overzicht van het aantal ongevalsangiften. Daaruit blijkt, dat in de afgelopen maand Augustus aangifte is gedaan van 7140 ongevallen of gemiddeld per werkdag 264. Het volstreckte aantal is dus nog 11 boven dat in Juli, maar het gemiddelde getal per werkdag is even hoog als in de voorafgaande maand. De getallen over de maanden Augustus in voorafgaande jaren zijn: in 1911 6564 (243), in 1910 5645 (209), in 1909 5418 (217), in 1908